

Obetovanie Izáka

----- základný text -----

C:

Genesis 22:1 A stalo sa po tých udalostiach, že Boh skúšal Abraháma a riekol mu: Abraháme! Ktorý odpovedal: Hľa, tu som.

2 A riekol: Nože vezmi svojho syna, toho svojho jediného, ktorého miluješ, Izáka, a choď do zeme Morija a obetuj ho tam v zápalnú obeť na jednom z tých vrchov, o ktorom ti poviem.

3 A Abrahám vstal skoro ráno, osedlal svojho osla a pojal so sebou dvoch svojich sluhov a Izáka svojho syna, naštiepal dreva k zápalnej obeti a vstal a išiel na miesto, o ktorom mu povedal Boh.

4 Potom na tretí deň pozdvihol Abrahám svoje oči a uvidel miesto zďaleka.

5 A Abrahám povedal svojim sluhom: Zostaňte tu s oslom, a ja a chlapec pôjdeme až tamto, a keď sa tam pokloníme, navrátíme sa k vám.

6 A Abrahám vzal drevo k zápalnej obeti a položil ho na Izáka, svojho syna, a sám vzal do svojej ruky oheň a nôž. A tak išli obidvaja spolu.

7 Vtedy povedal Izák Abrahámovi, svojmu otcovi, a riekol: Môj otče! A on odpovedal: Čo chceš, môj synu? A Izák povedal: Hľa, máme oheň i drevo, a kdeže je ovečka na zápalnú obeť?

8 A Abrahám riekol: Boh si opatrí ovečku na zápalnú obeť, môj synu. A zase len išli obidvaja spolu.

9 A tak prišli na miesto, o ktorom mu povedal Boh, a Abrahám tam postavil oltár a poukladal drevo. Potom poviagal Izáka, svojho syna, a položil ho na oltár na drevo.

10 A Abrahám vystrel svoju ruku a vzal nôž, aby zabil svojho syna.

11 Ale tu zavolať na neho anjel Hospodinov z neba a riekol: Abraháme, Abraháme! Ktorý odpovedal: Tu som, Pane!

12 A riekol: Nevzťahuj svojej ruky na chlapca a neučiň mu ničoho, lebo teraz už viem, že sa bojíš Boha a neodoprel si mi ani svojho syna, toho svojho jediného.

13 A Abrahám pozdvihol svoje oči a videl a hľa, baran bol za ním chytený v kroví za rohy. A Abrahám pošiel, vzal barana a obetoval ho v zápalnú obeť miesto svojho syna.

A: Je to veľmi zaujímavý príbeh. Ako to začínalo?

C: Nože vezmi svojho syna, toho svojho jediného, ktorého miluješ, Izáka, a choď do zeme Morija a obetuj ho tam v zápalnú obeť

B: Je to veľmi zvláštny čudný príkaz.

A: keby som nevedela, že to je z Biblie, tak by som povedala, že Boh by taký príkaz asi nikdy nedal. Veď zabiť niekoho, je veľmi vážna vec.

B: Máš pravdu, vražda je jeden z najväčších hriechov, je to prestúpenie prikázania, ktoré dal ten istý Boh.

A: V dobe Izraela okolité pohanské národy obetovávali deti svojim Bohom, a Boh to Izraelcom prísne zakázal. A tu zrazu Abrahám dostáva presne opačný príkaz.

B: Dobre, môžeme si povedať, že keď už Boh žiada od Abraháma takúto divnú vec, nech mu to aspoň povie jemne, citlivo, aby to Abrahám bol vôbec schopný vykonať. Pretože napríklad ja by som to asi neurobila ...

A: Máš pravdu, Boh mohol povedať: **Vezmi Izáka, choď do zeme Morija a obetuj ho.** Abrahám by dobre vedel, o akom Izákovi je reč. Možno v tej dobe ani nebol iný človek na zemi s takým menom.

B: Ale on nepovedal len **Vezmi Izáka**, ale ... ako to vlastne začal:

C: **Vezmi svojho syna, ...**

A: Boh hneď na začiatku pripomenul Abrahámovi, že to je jeho syn, o ktorom je reč. Nejde sa hovoriť o obetovaní nejakého cudzieho človeka. Iste, každý ľudský život je veľmi cenný, ale keď ide o syna, je to omnoho ťažšie.

B: Boh mu to týmto teda neľahčilo, keď mu pripomenul, že ide o jeho syna. Ak chcel, aby ho Abrahám poslúchol, možno by bolo lepšie, ak by toto až tak nezdôrazňoval.

A: Ale to nie je všetko. Čo Boh povedal ďalej?

C: **Vezmi svojho syna, toho svojho jediného ...**

B: Nielen, že mu pripomína, že ide o jeho syna, ale zdôrazňuje aj to, že je to jeho jediný syn. Je pravda, že aj keď má niekto viac detí, má ich všetky rovnako rád a sú mu všetky veľmi vzácne.

A: Patriarcha Jakob mal 12 synov, ale keď sa dozvedel, že jeden z nich, Jozef, je údajne mŕtvy, bol veľmi smutný. A keď ho prišli príbuzní potešiť, povedal: Je isté, že zostúpim k svojmu synovi smutný do hrobu.

B: Vedel, že po strate syna ho už nič nepoteší. A to mal ešte ďalších jedenásť synov.

A: Abrahám mal so Sárou len jediného syna, Izáka. Kedysi si myslel, že zomrie bezdetný, pretože nemohli mať deti a Sára už bola stará. Abrahám dostal síce od Boha prísľub, že bude mať potomkov, ale na jeho vyplnenie čakal 25 rokov.

B: Možno si myslel, že mu Boh dá viac detí. Ale dal mu len jedného. Samozrejme, boli so Sárou veľmi šťastní, keď sa Izák narodil. Bol ich jediný, preto ho o to viac ochraňovali a tešili sa z neho.

A: A Boh teraz hovorí: **Vezmi svojho syna, toho svojho jediného ...** Myslíte, že bolo pre Abraháma ľahšie poslúchnuť, keď mu Boh pripomína všetko toto?

B: Ale to stále nie je všetko. Čo povedal Boh ďalej?

C: **Vezmi svojho syna, toho svojho jediného, ktorého miluješ ...**

A: Niet pochyb, že rodičia milovali Izáka viac ako sami seba. Myslím, že ani v dnešnej dobe nie je takáto láska neobvyklá. Rodičia sú často ochotní za svoje deti obetovať aj svoj život, ak by to bolo potrebné.

B: A Boh Abrahámovi pripomína aj to, že Izáka miluje. Abrahám to mal naozaj veľmi ťažké poslúchnuť tento príkaz.

A: Boh teda chce požiadať Abraháma, aby obetoval svojho syna. naozaj veľmi, veľmi ťažká úloha. Mohol by Boh Abrahámovi nejako uľahčiť jeho rozhodovanie?

B: Áno, mohol mu povedať napríklad: Neboj sa, ja ho môžem vzkriesiť.

A: Alebo: Neboj sa, ja ti dám ešte ďalších 10 synov

B: Ale Boh nehovorí nič také.

A: Možno by Abrahámovi pomohlo aspoň to, keby Boh povedal: Vieš Abrahám, to prikázanie Nezabiješ, vieš, to platí pre všetkých len pre teba nie.

B: Ale Boh nehovorí nič také.

A: Alebo, keď už chce od neho takú vec, mohol by sa snažiť povedať to Abrahámovi nejako jemne ...

B: Ale nevyzerá to, že by mu to Boh chcel nejako uľahčiť. Skôr naopak, pretože mu ešte zdôrazňuje: **Je to tvoj syn, je tvoj jediný, ktorého veľmi miluješ, toho mi obetuj.**

A: Abrahám je nazývaný otcom viery, a má byť prečo. Keby chcel, nájde veľa dobrých dôvodov, aby nemusel Boha poslúchnuť.

B: To áno. Mohol by povedať: Bože, ja to nemôžem urobiť. Izák je môj syn, a je mojím jediným, a ja ho mám veľmi rád. To nemôžeš odo mňa žiadať.

A: Takéto závažné dôvody by sme my Abrahámovi uznali. Sami také používame, keď sa nám zdá ťažké poslúchnuť Boží príkaz.

B: Abrahám ale vôbec nehľadá žiadne dôvody, žiadne výhovorky. On Bohu verí a preto ho poslúcha. Robí to jednoducho preto, že to povedal Boh.

A: Takže Abrahám sa teda vyberá na cestu. Berie svojho syna Izáka, drevo, oheň, idú s nimi aj nejakí sluhovia. Cesta trvá tri dni. Posledný úsek cesty idú už len Abrahám a Izák sami. Majú drevo, oheň i nôž. A Izák sa pýta:

C: **Hľa, máme oheň i drevo, a kdeže je ovečka na zápalnú obeť?**

B: Myslím si, že toto bol pre Abraháma jeden z najťažších okamihov. Možno ešte ťažší než tá chvíľa, keď mu Boh oznámil, čo od neho chce. Takáto ťažká otázka od vlastného syna ...

A: Ešte stále mal možnosť povedať Bohu Nie. Ešte stále mohol uviesť Bohu niekoľko veľmi závažných dôvodov, prečo to nemôže urobiť, a mohol sa otočiť a vrátiť naspäť.

B: Ale on to neurobí, on sa nechce vrátiť. On Izákovi odpovedá a hovorí veľkú pravdu:

C: **Boh si opatrí ovečku na zápalnú obeť, môj synu.**

A: Nevieme, nakoľko sám tomu veril, alebo nakoľko len chcel upokojiť svojho syna. Ale vieme, že bol rozhodnutý vykonať Boží príkaz.

B: A Boh ho nechal zájsť až do krajnosti. Abrahám postavil oltár, poukladal drevo, poviazal Izáka a položil ho na drevo. Až do tejto chvíle sa nič nestalo, nezjavil sa žiadny anjel, nezaznel žiadny hlas z neba. A tak Abrahám dvíha ruku s nožom, rozhodnutý splniť svoje poverenie.

A: Až vtedy sa ozýva hlas z neba:

C: **Nevzťahuj svojej ruky na chlapca a neučiň mu ničoho, lebo teraz už viem, že sa bojíš Boha a neodoprel si mi ani svojho syna, toho svojho jediného.**

B: A zrazu sa naplína aj Abrahámovo proroctvo, lebo teraz už vieme, že to bolo proroctvo, ktoré povedal Izákovi po ceste: **Boh si opatrí ovečku.** Pretože v kríkoch objavuje za rohy zachyteného barana a toho obetuje namiesto Izáka.

A: Je to napínavý príbeh s dobrým koncom.

B: Ale ... prečo je ten koniec dobrý?
Pretože Abrahám poslúchol Boha až do krajnosti?
Pretože Izák nemusel zomrieť?
Pretože Boh ukázal, že to nemyslel až tak vážne?

A: Keď je niekto v nebezpečenstve a nakoniec sa mu nič nestane, je to vždy dobrý koniec.

B: Tento Boží príkaz je v dejinách úplne ojedinelý, výnimočný. Boh už od nikoho iného, predtým ani potom, nežiadal, aby obetoval svojho syna.

A: Tak to som rada. Keby ešte niekto musel zažívať taký horor ...
Alebo ... že by predsa? Bol v dejinách ešte niekto, kto mal obetovať svojho Syna?

B: Náš text začínal slovami, že Boh skúšal Abraháma. Skúšal ho, o tom niet pochýb. Bola to ťažká skúška. Ale Boh tým Abraháma aj niečo učil.

A: Naučil ho, že sú na svete dôležité veci, ale že sú aj dôležitejšie veci. Je dôležité milovať svojho syna a chrániť ho pred nebezpečenstvom. Ale výnimočne sa môže stať, že dôležité veci musia ustúpiť pred niečím ešte dôležitejším.

B: Abrahám to zažil. On miloval svojho syna. Ale dostal príkaz, ktorý bol dôležitejší, ako jeho láska k synovi.

A: Aj Boh miloval svojho Syna. Ale pre Boha bola tou dôležitejšou vecou záchrana ľudstva. A Boh bol pre to ochotný obetovať svojho Syna, a môžeme povedať, obetovať samého seba.

B: Príbeh obetovania Izáka a príbeh obetovania Ježiša majú veľa spoločného. Obe obeť boli synovia. Boli jediní. Boli milovaní. Boli nevinní. Možno aj preto mohol Abrahám svojou vierou lepšie pochopiť, čo asi bude prežívať Boh, keď sa raz bude tento príbeh bude opakovať pri ňom samotnom.

A: Abrahám chápal, že Boh by mohol mať veľa dobrých dôvodov, keby chcel, prečo to neurobiť, prečo zabrániť smrti svojho jediného milovaného Syna. Ale Boh to tiež nespravil.

B: Ale tieto príbehy sú v niečom aj odlišné. Abrahámovi zadržal ruku Boží anjel tesne pred dopadom noža. Ale na kríži nikto nikomu ruku nezadržal. Ježiš musel svoj kalich utrpenia vypiť do dna.

A: Povedali sme si, že keď je niekto v nebezpečenstve a nakoniec sa mu nič nestane, je to vždy dobrý koniec. Aký koniec má teda príbeh Ježišovho ukrižovania?

B: Máš pravdu, Ježiš zomrel. Tak ... neviem ...
Ale ... bol by to dobrý koniec, keby nezomrel?

A: Povedzme si, kto bol vlastne v príbehu o Ježišovom ukrižovaní v nebezpečenstve? Bol to Ježiš?

B: Ježiš bol predtým v nebi vo svojej sláve a mal večný život. On nebol v nebezpečenstve. On neprišiel na zem preto, že by bol on v nebezpečenstve.

A: V nebezpečenstve boli ľudia. Všetci ľudia všetkých vekov. Adam, Noe, Abrahám, Jakob, Dávid, Daniel, Peter, Pavel, ja, ty, vy, ľudia v tomto meste, ľudia na celom svete, my všetci sme boli v nebezpečenstve.

B: V akom nebezpečenstve sme boli? Mali sme dostať chrípku? Mali nám vypnúť plyn? Alebo nám mali znížiť plat?

A: Nie. My všetci sme boli vo vážnom nebezpečenstve ohrozenia života. Hrozilo, že všetci zomrieme, a už nikdy nebudeme žiť. To hrozilo všetkým ľuďom bez rozdielu, každému jednému. A Boh poslal svojho syna, aby touto večnou smrťou umrel za nás.

B: Keď je niekto v nebezpečenstve a nakoniec sa mu nič nestane, je to vždy dobrý koniec.

A: Takže znovu: Aký koniec má príbeh o Ježišom ukrižovaní? My všetci sme mali zomrieť, a nemusíme! To je úplne skvelý koniec príbehu, lepší ani nemôže byť. Zachránené sú milióny a miliardy životov! Nikto nemusí zomrieť.

B: Boh skúšal Abraháma, nás však takto neskúša. Od nás našťastie nežiada, aby sme obetovali vlastné deti.

A: Boh Abraháma aj učil, a učí tým aj nás. A nechal ten napínavý príbeh Abraháma a Izáka zapísať, aby sme ho mohli čítať, uvažovať nad ním, vžívať sa do neho. A chápať, aké to asi musí byť ťažké, vzdať sa niečoho, alebo niekoho tak drahého a milovaného, ako je vlastný syn.

B: Ale nechal zapísať aj ten druhý príbeh, príbeh o Ježišovi. Chce, aby sme ho čítali, uvažovali nad ním, aby sme si predstavovali, aké to asi muselo byť, a aby sme sa aspoň snažili chápať, čo to asi stálo Boha, keď sa rozhodol pre takéto riešenie našej beznádejnej situácie.

A: Povedali sme si, že Abrahámove prorocké slová: **Boh si opatrí ovečku na zápalnú obeť, môj synu** sa naplnili hneď vtedy, keď našiel v kríkoch barana chyteného za rohy a obetoval ho namiesto Izáka. Naplnilo sa toto proroctvo ešte pri niekom?

B: Pri Ježišovi? Vlastne ... pri ňom nie. Tie slová sa naplnili a napĺňajú pri každom z nás, len pri Ježišovi nie. On sám bol tou ovečkou.

A: Tieto dva príbehy o obetovaní nechal Boh zapísať, aby sme si ich skúsili vziať sa svoje. Aby sme mohli lepšie pochopiť a aj oceniť tých, ktorí ich museli prežívať.

B: Môže sa totiž stať, že niekto povie: „A čože, Abrahámovi to bolo ľahko, on mal veľkú vieru, to pre neho nič nebolo.“ Povedať niečo také by bol veľký omyl.

A: A niekto by mohol povedať: „A čože, pre Boha to bolo ľahko, obetovať svojho Syna, on to mal ľahké, veď je Boh, pre neho to nič nebolo.“ Povedať toto by bol ešte väčší omyl.

B: Každý z vás už dostal v živote veľa darov. Niektoré ste možno očakávali, niektoré vás prekvapili, možno ako tie dnešné.

A: Ale všetky dary, ktoré ste kedy dostali, ste dostali len preto, že niekto vám chcel urobiť radosť, chcel vás potešiť. Niekto si dal námahu, aby rozmýšľal, čo by pre vás bolo asi najvodnejšie, investoval do toho daru peniaze, energiu.

B: To je vlastne na všetkých daroch to najkrajšie.

A: A aj Boh nám všetkým ponúka niečo, o čom si myslí, že by nás mohlo potešiť. Je to dar života, večného života.

B: Možno si niekto myslí, že dar života od Boha si treba zaslúžiť. Ale to nie je pravda. Ak by vám niekto povedal: „Dám ti toto, ale najprv musíš niečo urobiť“, tak to by už nebol dar. To by bolo niečo za niečo. A vy sa môžete rozhodnúť, či na takúto dohodu pristúpate alebo nie.

A: Ale Boh to tak nerobí. Tak, ako sme sa bez vlastného pričinenia ocitli na zemi ovládanej hriechom, to si nikto z nás nezaslúžil, tak isto sa bez vlastných zásluh môžeme dostať do bezpečia, kde bude život naozaj už len radosťou.

B: Tento život je nám ponúkaný nie za odmenu kvôli tomu, že sme niečo urobili, to nie je dohoda niečo za niečo. Boh nás má rád, a chce, aby sme všetci boli s ním vo večnosti. Preto nám život ponúka úplne jednoducho, ako dar.

A: Samozrejme, vždy je tu možnosť dar odmietnuť, aj keď sa to bežne nestáva.

B: Možno sa nemajú prijímať dary od cudzích ľudí, ktorí vám môžu chcieť nejakým spôsobom uškodiť.

A: Vyzerá to, že nie všetci ľudia si Boží dar dostatočne vážia a zdá sa, že oň ani nemajú záujem.

B: Možno je to práve preto, že nepoznajú darcu, a nevedia, či mu môžu dôverovať.

A: To je pravda, Boha treba najprv spoznať. Ale práve preto nám nechal zapísať o sebe veľa príbehov, napríklad aj ten o Abrahámovi, aby sme vedeli, kto to vlastne je, ako asi rozmýšľa, o čo mu ide.

B: Boh teda urobil všetko pre to, aby sme boli zachránení. Je to už len na nás, či tento jeho dar prijmeme alebo nie.

A: A nejde o hocijaký dar. Tento dar ovplyvní váš život na celú večnosť.

B: Odmietnuť tento dar, pohrdnuť darcom života znamená pohrdnuť životom samotným. Ak si niekto neváži, že niekto za neho zomrel, tak si neváži ani svoj vlastný život.

A: Ježiš by neprišiel na Zem, a nenechal by sa zabiť, keby to nebolo úplne nevyhnutné. Boh neprišiel v ľudskom tele na zem trpieť a umrieť len tak, lebo mu to bolo jedno.

B: Práve naopak. Boh sa odhodlal zomrieť za všetkých, lebo mu to nebolo jedno. Dokonca mu na nás záležalo tak veľmi, že nehľadal žiadne výhovorky, aby to nemusel urobiť. Keby chcel, určite by ich našiel veľa.

A: Každý z nás je rád, keď dostane nejaký dar. A Boh nám v Ježišovi dáva ten najväčší dar, večný život.

B: Prijmime tento dar a vážme si ho. Ameň.

A: Monika

B: Tinka

C: Janka